

Με τὴν κακὴν μου παλαίων μοῖραν,
Τὴν ἀνθρωπίνην ἔθραυσα λύραν.
Χάρις πλὴν θεία ἄλλην μοῖ διδίδει
Ἄρθαρτον ἤδη.

Λαβε τὴν λύραν τὴν αἰωνίαν
Χύνουσα, φίλη, τὴν ἁρμονίαν.
Ἐν ἄστρον ἄλλα τοῦ Παραδείσου
Εἶν ἡ μορφή σου.

Ἔρως, καὶ Πίστις, καὶ ἐλπίς ἀγία
Ψάλλει τῶν Ἀστρον ἡ μελωδία,
Κ' ἡμεῖς ἐπάνω λαμπροῦ Ἀστέρος
— Θεὸς καὶ Ἔρως. —

Γ. Χ. Ζαλοκώστας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ.

(Δομάτιον)

Εἰς τῆς ζωῆς τὰ χαίνοντα πελάγη ἐνῶ πλέει,
Υπὸ νεφώδη οὐρανὸν, τὸ ἱερόν σου πλοῖον,
Ὅποταν κλυδωνίζεται ὑπὸ πνοῶν ἀγρίων,
ὦ Κοινωνία, καὶ πικρὸν τὸ δάκρυ σου ἐκρέη,

ὦ! θάρρει, καὶ οἱ λαίλαπες ποιεῖ οἱ θυμαλέοι
Δέν τὸ κανταποτίζουσι. Ξανθαὶ μορφαὶ παιδίων
ὦς Χερουβὶμ ἐμφαίνονται ἐπὶ τῶν καταρτίων,
Καὶ χρύστινον μειδίαμα τὸ πρόσωπόν των πνέει.

ὦ θάρρει, μήτερ! τὸν Θεὸν ἄς εὐλογῇ ἡ ψυχὴ σου!
Ἐνόσω εἰς τὸ στήθος σου σκιρτῶσιν ἄγνα βρέφη,
Καὶ τῆς θρησκείας ἡ ἀκτίς τὸ μέτωπόν σου στέφει,

Θά σιωπᾷ ἡ καταιγὶς, καὶ αὖρα παραδείσου
Θά πνέῃ καὶ πρὸς ἀσφαλῆ λιμένα θέλει στρέφει
Τὸ πλοῖόν σου, καταφρονοῦν τὰ θυελλώδη νέφη!

Χ. Α. Παρμενίδης.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

Εἰς τὸν θάνατον τῆς Κ. Α. Ε'.

* — Ἀπέπτη ἡ ψυχὴ της,
* Καθὼς ἀρίπταται ἡ φλόξ καθὼς τρεποῦν οἱ πόθοι *

Ἄ. Ρ. Ρ. (Λαοπλάνας).

Μόλις ὠσφράνθη Τοῦ δίου τάνθη,
Κ' εὐθὺς ἀπέπτ' εἰς ἄλλην ζωὴν,

Καὶ ἐμαράνθη, ὦς ἡ οἶανθη,
Ἀπὸ θανάτου ψυχρὰν πνοήν.
Ὡραῖα ἦτον, Καὶ τῶν Χαρίτων
Σύντροπον φίλην θά τὴν ἰθάρρεις.
Οὐδ' ἡ μορφή των ἐκείνης κρείττων
Οὐδ' ἡ ἀμίμητος αὐτῶν χάρις.
Λευκά δ' ἐφόρει, Καὶ εἰς τὰ ὄρη
Τὴν κόμην ἐπλεκε μεῖναι ἰαρχίσσους. . . .
— Πλὴν τώρα χῶρει, ὦ φίλη κόρη,
Πρὸς τῶν μακάρων τὰς θείας νήτους.
Ἡμᾶς ἀφίνεις Ἐν μέσῳ θίνης
Δεινῶν ἀμέτρων καὶ συμφορῶν,
Μετὰ μυστίνης Ἐν ᾧ πρασίνης
Σὺ εἰς Ἀγγέλων παίζεις χορόν.
Γογγίζον κῦμα Λούει τὸ μνήμα,
Ὅπου τὸ σῶμα κεῖται τὸ σόν.
Καί, πένθους θῦμα, Πλανῶ τὸ δῆμα,
Πρὸς τὸν ἀμάραντόν του κιστόν.

Δημ. Ε. Β. *

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ. Γάλλος τις ὀνό-
ματι Λορκέ εἰσῆλθε πρὸ τινων μηνῶν εἰς τὸ ἐργα-
στήριον λεπτουργοῦ τινος, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπετε-
λείωσεν οὗτος ὥραϊον νεκροκράδδατον ἐκ ξύλου δρυῖος.

— Ἀ! εἶπεν ὁ εἰσελθὼν τὴν ὥραϊον σκευὴς! ἀ-
ξιώλογα θά κοιμᾶται κανεῖς ἐκεῖ μέσα.

— Εἰς σέ ἀπόκειται ν' ἀποκτήσης ἂν θέλῃς ἑ-
μοῖον.

— Εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος.

Καὶ ὁ λεπτουργὸς ἔλαβεν ἀμέσως τὸ μέτρον του.

Μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ φερέτρον, ὁ μὲν λε-
πτουργὸς εἰδοποίησε τὸν Λορκέ νὰ πληρώσῃ τεσσα-
ράκοντα φράγκα, καὶ νὰ λάβῃ τὸ παραγγελθέν σκευὸς,
οὗτος δὲ δὲν ἐνέδιδε, λέγων ὅτι εἶχεν ἀπλῶς ἀστει-
ευθῆ.

Ὁ λεπτουργὸς κατέφυγε τότε εἰς τὸ δικαστήριον,
τὸ ὁποῖον κατεδίκασε τὸν Λορκέ νὰ λάβῃ τὸ φέρετρον,
καὶ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ παρέ-
λευσιν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ὡς ἐζήτησεν ὁ κατα-
δικασθεὶς.

Ἔως ἐδῶ δὲν ὑπάρχει τίποτε παράδοξον· ἀλλὰ
τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἦτοι τὴν
τριακοστὴν ἐνάτην ἡμέραν, ὁ Λορκέ ἀπέθανεν, καὶ
οἱ κληρονόμοι του ἐπλήρωσαν τὸν νεκροκράδδατον
καὶ τὸν ἐθαψαν ἐντὸς αὐτοῦ.